



Department of  
Humanities, Rajarata  
University of Sri Lanka

## The Journal of Studies in Humanities

Volume 6 (I) 2020

අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ආදිවාසී ජනතාවගේ  
පාරම්පරික ඥාණ සම්භාරය අභිමිච්ඡ හා  
නූතනයට බලපෑ අධ්‍යාපනික අභියෝග

සරත් මනුල වික්‍රම

### Abstract

In the prehistoric era of Sri Lanka, there were four tribes; namely Yaksha, Dēva, Naaga and Raaksha. The people of 52 villages belonging to the Yaksha tribe live in the Anuradhapura district. It is believed that the Yaksha people are descendants of the Ravana dynasty and are well versed in many sciences possessed by King Rawana. In the history beginning with King Vijaya, this community appears as descendants of Kuveni and as a group of people with true local identity. They possessed a literacy, medical system, a virtual communication system like Shantikarma, technology and discipline inherited from the pre era. Even during the colonial era, the provinces were ruled by the Vanniyars, who represented this ethnic group. The imperialists acted as if they were losing control. The people who retreated in the struggles against the British and came to Rajarata were the ones who systematically invaded the villages of these people and they suffered severe setbacks

**Correspondence:**  
manuwic@gmail.com

**Specialty Section:**  
Education

**Received:**  
15 February 2022

**Revised:**  
31 July 2022

**Accepted:**  
02 August 2022

**Published:**  
02 January 2023

**Citation:**  
වික්‍රම, මනුල සරත්. (2020).  
අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ආදිවාසී  
ජනතාවගේ පාරම්පරික ඥාණ  
සම්භාරය අභිමිච්ඡ හා නූතනයට  
බලපෑ අධ්‍යාපනික අභියෝග.  
මානව ශාස්ත්‍ර අධ්‍යයන ශාස්ත්‍රීය  
සංග්‍රහය.

6(1), 116-131.

ISSN (Online): 2961-564X

ISSN (Print) : 2362 - 0706

in their education due to the economic and social decline that ensued. Through comparative and content-analytical methods the study reveals their past abundance of knowledge as well as the loss of the power of free education. Kukulewa village is the basis for this.

**Keywords:** Aboriginal peoples, decline, Kukulewa, virtual communication, Yakkha.

### හැඳින්වීම

වර්තමාන අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ජන සංයුතිය සකස්වන්නේ 1815න් පසු නිදහස් අරගල නිසා උඩරටින් පලා ආ සිංහල ජනතාව (ධර්මනිලක, 2004:17,18), සහ රුවන්මැලි මහ සෑය ප්‍රතිසංස්කරණය කරන සමයේ දකුණු පළාතෙන් පැමිණි සිංහල ජනතාවගෙන් (මායාදුන්නේ, 2021:34) සමන්විතව ය. ඊට පෙර වන්නියාර්වරු පළාතේම බලය හිමිකරගෙන සිටි අතර සියලු ගම්බිම් හා වැව් අමුණුවල අයිතිය ඔවුන් යටතේ පැවැතිණි. නුවරවැව මුදියන්සේ හෙවත් මහ වන්නියා පිළිබඳ තොරතුරු වලින් මේ බව පැහැදිලි වේ. (Mayadunne, 2012:14) මෙම වන්නියාර් වරුන් වන්නියේ මිනිසුන් වශයෙන් ද තවත් විටක අර්ධ වැදි ජන ජීවිතයක් ගෙවූ පිරිසක් වශයෙන් ද හැඳින්වුණි. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ පාලන ක්‍රමය තුළ වන්නියාර්වරුන්ට හිමි බලය ගිලිහෙන ආකාරයට වෙනත් අයට තනතුරු පිරිණැමූ අතර උඩරටින් සංක්‍රමණය වූ පිරිස ක්‍රමයෙන් ඔවුන්ගේ ගම් බිම් අත්පත් කරගෙන අසාධරණ ලෙස ඔවුන් පමණක් සමාජයේ සියලු වරප්‍රසාද ලබාගෙන තිබේ. වන්නියාර්වරුන් මුල සිටම වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්‍රමයට එතරම් උනන්දුවක් නොදැක්වූ බව ඉතිහාස තොරතුරුවලින් පැහැදිලි වේ (කරුණානන්ද, 2015:31).

රාවණ යුගයේ සිට පැවත එන මහා දැනුම් සම්භාරයක් මෙම ආදිවාසී ජනයා අතර පැවැතුණි. සිංහල රජ සමයේ සිට කෙමෙන් අභාවයට ගිය එම දැනුම යටත් විජිත යුගයෙන් පසු වේගයෙන් පිරිහීමට ලක්විය. උඩරට නිදහස් අරගල වලින් පසුබැස රජරට ගම්බිම්වල පදිංචි වූ සිංහල ජනතාව මොවුන් සතු ඉඩකඩම්, වැව් අමුණු ආදිය පමණක් නොව ශිල්ප ශාස්ත්‍ර වලට අදාල පොත්පත් හා දැනුමෙහි ශාරය ද උරාගන්නා ලදී. එමෙන් ම කුල ගෝත්‍රයක් ලෙස වන්නියේ ජනයා කොන්කිරීමට දැරූ ප්‍රයත්නය නිසා සාමාජීය හා අධ්‍යාපනික අවස්ථාවන්ට බරපතල පහරක් එල්ල විය. එම බලපෑම අද දක්වාම එම ගම්මාන වල පසුබෑමට හේතු වී තිබේ. කුකුලෑව ගම මේ ගම්මාන අතර ප්‍රධාන ගමක් නිසාත් ඊට එල්ල වූ අභියෝග ප්‍රබල නිසාත් මෙම අධ්‍යයනයට එම ගම්මානය පාදක කරගන්නා ලදී. එයට අමතරව කුකුලෑවේ ඥාති පරපුර වෙසෙන සමාධිගම, වැලෑව අකුළු අනෙකුත් ගම්මාන පිළිබඳව ද මෙම අධ්‍යයනයේ දී අවධානය යොමු කෙරේ.

### පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙරට ඉතිහාසය සම්බන්ධයෙන් පවතින ඓතිහාසික මූලාශ්‍ර වන මහාවංශය, බෝධිවංශය හා සද්ධර්මාලංකාරය ආදී ප්‍රධාන මූලාශ්‍රයන් ද, මෑත කාලයේ ලියැවුණු රාවණා පරපුර පිළිබඳ ග්‍රන්ථයන් ද, පුවත්පත් ලිපි හා පර්යේෂණ වාර්තාවන් ද අධ්‍යයනට යොමු කරනු ලබයි. නොයෙකුත් විද්වතුන් හෙළිකරන තොරතුරු, මතවාද, ගම්වැසියන්ගෙන් ලද තොරතුරු, විදේශිකයින් මෙරට සමාජය ගැන ලියන ලද කෘති, ජනප්‍රවාද, ජනශ්‍රැති, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙන් ලද තොරතුරු සහ රජයේ නිලධාරීන්ගෙන් ලද කරුණු ද අධ්‍යයනයට ලක්කරමින් දත්ත රැස්කළ අතර ප්‍රධාන වශයෙන් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයට අයත් සන්දර්භ විශ්ලේෂණය මේ සඳහා යොදාගනු ලැබිණි.

### සාකච්ඡාව

වර්තමානයේ බෙහෙවින් සාකච්ඡාවට ලක්වන රාවණ යුගය පිළිබඳ පුරාවිද්‍යාත්මක අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ආදිවාසී ගම්මානවලට ද සම්බන්ධ ය. මේනිසා මෙම ප්‍රජාවගේ ඓතිහාසික පසුබිම හා පාරම්පරික විඥානය අවබෝධකරගත යුතුව තිබේ. මෙම ගම්වැසියෝ තමන් කුවේණිගේ ඥාතීන් වන බවත් තමන් පිරිසිදු යක්ඛ පරපුරෙන් පැවත එන්නන් බවත් කියති.

යක්ඛ ගෝත්‍රිකයන් යනු විජය කුමරු රජ වීමට පෙර ශ්‍රී ලංකාවේ පාලන බලය තහවුරු කරගෙන සිටි අයයි. ඔවුන්ට අයත් වූයේ ප්‍රධාන නගර දෙකක් වූ අතර ඒ සිරිසවත්ත හා ලංකාපුර යන නගරයන් ය. යක්ඛ ගෝත්‍රිකයන්ගේ ප්‍රධාන සංකේත දෙකක් ඇති අතර ඒ කෙට්ටිය හා පද්මයයි (ඔබේසේකර, 2013:69). මෙම ගෝත්‍රිකයන්ට මාතෘ මූලික සමාජයක් තිබී ඇත. මහා රාවණා රජතුමාට පෙර රජවූ අවසන් යක්ඛ ගෝත්‍රිකයා නම් එතුමාගේ මුත්තණුවන් වන සුමාලි රජතුමා ය. මෙරට රජකම් කළ අවසන් යක්ඛ ගෝත්‍රික පාලකයා වන්නේ බම්බා රාජවංශයේ තෙවැන්නා වූ කාලසේන රජතුමා ය. කුවන්නා (කුවේණිය) එතුමාගේ දියණියයි. කුවන්නා රාවණා පරපුරෙන් පැවැත එන හා යක්ෂ පරපුරෙන් බිහි වූ රැජිණ බවත් මල්වතුඔය ආසන්නයේ තන්තිරිමලේ ප්‍රදේශයේ පිහිටි පීතියගල ගමේ සිට ඇගේ සහෝදරිය පින්නි නැමති පාලිකාව සිටි බවත් කුකුලැවේ ජනයාගේ ඥාතීහු කියති. එසේ පවසන ඥාතීන් වෙසෙන්නේ අනුරාධපුර බටහිර ප්‍රදේශයේ පීතියගල ඊරික්කැව සහ සිඹලාගස්වැව ගම්මානවලයි. පීතියගල ගමේ ඇති පෞරාණික නටබුන් පින්නි විසූ මාලිගාවේ නටබුන් බවට ඔවුහු විශ්වාස කරති. මොවුන්ට කුවේණියගෙන් හා රාවණ පරපුරෙන් පැවත එන ආධ්‍යාත්මික බලයක් මෙන් ම ශිල්ප ශාස්ත්‍ර තිබූ බව මෙම පරපුරේ අය මෙන් ම නූතන ඉතිහාසඥයෝ ද විශ්වාස කරති. විජය රජු ලංකාවට පැමිණෙන විට කුවන්නා කපු කටිමින් සිට බව ඓතිහාසික තොරතුරුවල සඳහන් වේ. එම විස්තරය තුළින් යක්ෂ ගෝත්‍රිකයින් හොඳින් ඇඳුම් අඳින අය වූ බව, වරකය නිර්මාණය කර තිබූ බව හා ඒ සම්බන්ධ තාක්ෂණය භාවිත කළ බව මෙන් ම විජයගේ පිරිවර යටත් කරගන්නට යම් බලයක් තිබූ බවත් ජාතියක් ලෙස විසූ බව පැහැදිලි වේ.

යක්බ ජන කණ්ඩායම සතු සුවිශේෂී දැනුම

මෙරට ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගයේ සිටි පාලකයින් ලෝකයේ දිනන්නට තවත් දෙයක් ඉතිරිව නොසිටි අතරය බුද්ධිමත් පිරිසක් බව නූතන පර්යේෂණ රැසකින් පෙන්වා දී තිබේ. ඉන්දියාවේ පර්කයේෂකයින් පවා පිළිගන්නා රාවණා යුගය බටහිර රටවල පර්යේෂකයින් ඇතැමෙකුගේ උවමනාවට මෙරට පර්යේෂකයින් පුරාවිද්‍යාත්මකව පිළිගැනීමට මැළිවීම නිසා පුලස්ති, වික්‍රවන්, බලි හා කාරක ආදී ඥාණවන්තයින් වර්තමානයේ ප්‍රබන්ධ වර්ත බවට පත්කර තිබේ (තෙන්නකෝන්, 2012). මහා රාමායනය, සාග්වේදය ආදී සම්භාව්‍ය ග්‍රන්ථයන්ගෙන් පෙන්වාදෙන කරුණු අනුව මෙගලිතික යුගයේ සිට අබණ්ඩව මෙරට වාසිහු ද ඔවුන්ට යටත්වූ දකුණු ඉන්දියානුවෝ ද වානේ ඇතුළු ලෝභ තාක්ෂණයෙන් දියුණුව සිටියහ. ඔවුන් සතු දැනුම කොතරම් ද කිවහොත් මිසරයේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික නිර්මාණ වූ පිරමිඩ හැදීමට, වාරි නිර්මාණ කිරීමට හා ගුවන් යානා තැනීමට ශ්‍රී ලංකාවෙන් ඉපින්නේරුවන් යැවූ බවට රාමායන කතාවන්ගෙන් අනාවරණය වන බව ආචාර්ය මිඤ්ඤෝ ඔබේසේකර පෙන්වා දී තිබුණි. යක්බයින් සතු ශ්‍රී ලංකාවේ දැනුම ලොව පුරා පැතිරුණු බවට තවත් එක් සාක්ෂියක් වන්නේ මිසරයේ “රා” නැමති දෙවියන් වන්දනාව ය. “රා” යනු සූර්යයායි. රාවණා යනු ද සූර්යයා අදහන කෙනෙකු යන අරුත ය. රාවණා රජු සූර්ය දෙවියන් ඇදහුවේ ය. මිසරයේ “රා” දෙවියන් අදහයි. බටහිරට මෙම සූර්ය වන්දනාව ගමන්කළේ පෙර කී ඉන්දියානුවන් සමඟ බව මිඤ්ඤෝ ඔබේසේකරගේ පර්යේෂණවල සඳහන් වෙයි. (තෙන්නකෝන්, 2012)

යක්බයෝ දක්ෂ රණකාමීන් වූහ. රාවණ පුරාණය අනුව ඉන්ද්‍රජිත් රාවණ රජුගේ පුතුන් අතුරෙන් වැදගත්ම හා යුධ දස්කම් ඇති අයෙකු ය. මේසනද නම් ඔහු ආලෝක ශර (ලේසර් අවි) මගින් රාම හමුදාවට පහර දී ඇත. ඒ බව ජනප්‍රවාදයේ කියමන් අනුව දේවතා එළි යන්නෙන් ද අදහස් කෙරේ. දේවතා එළි හෙවත් වේගයෙන් දිවෙන ආලෝක ධාරා ගැමියන් විසින් හඳුන්වන්නේ රාමසැර ලෙස ය. එහි තේරුම රාමාට එල්ලකළ ශර පහර යන්නයි. (කරුණාරත්න, 2015 : 73,74,75) ඊට අනුව වර්තමානයට නොදෙවන තාක්ෂණයක් රාවණ යුගයේ පැවැති තිබේ.

අංගම් ශිල්පය

අංගම් ශිල්පය හෙළයේ යක්බයන් විසින් නිර්මාණය කරන ලද්දකි. මෙය සටන් කලාවක් පමණක් නොව ඒ හා බැඳුණු නර්තන, සංගීත, දේශීය වෙදකම, භාවනා ක්‍රම, මන්ත්‍ර ශාස්ත්‍ර, යෝග ක්‍රම හා ශික්ෂණය ඇතුළත් පුළුල් විෂය මාලාවකි. රාවණ පරපුරෙන් උරුමව ඔහුගේ ඥාතී මහා පුලතිසි හා අගස්ති ඉසිවරුන් ද මෙම ශිල්පය පුහුණු වූ අය වේ. කුවේණිය ද මෙම සටන් පුහුණු කළ තැනැත්තියකි. කුවන්තා සතු දස්කම් හා දැනුම ගැන බොහෝ කාරණා මානෘවේ හිමියන්ගේ වර්ග පූර්ණකාව තුළ සඳහන් වේ. අබණ්ඩව අංගම් ශිල්පී

පරපුර හා ලාංකික යුද්ධ හමුදාවන් අතර රැඳී තිබූ සටන් ශිල්පයේ පරතරයට ගිය අයෙකු නම් දුටුගැමුණු මහ රජුගේ දස මහා යෝධයන්ගෙන් එක් අයෙකු වන ගෝඨයිම්බර ය. දුටුගැමුණු - එළාර යුද්ධය එවැනි විස්මිත අංගම් සටන් වලින් පිරුණ එකක් බව ඓතිහාසික මූලාශ්‍රවල දැක්වේ. ජයසේන නම් සෙනවියා මෙන් ගෝඨයිම්බර අඩක් වත් උස නොවැතිව සිටිය දී උඩපැන ජයසේනගේ හිස ගැලවී අහසට විසිවෙන්නට පහර දුන් බව ඉතිහාසය කියයි. එම කතාවේ අතිශයෝක්ති ඇතත් අංගම් සටන් කලාවේ විස්මිත බව කියවෙයි. එම සටන් කලාවේ බොහෝ අංග අදටත් ඊටිගල වෙද පරම්පරාව සතුව ඇත. ඒ පිරිස ද මෙම පරපුරේ අය ය.

සාලියවැව පදිංචි දේවින්ද ලක්සිරි රණසිංහ මහතා 2021 වර්ෂයේ දී එම පරපුර සතු වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රයට අනුව කෝවිඩ් රෝග ප්‍රතිකාර ඔසු නිෂ්පාදනය කර යක්බ පරපුර සතු දැනුම සම්බන්ධයෙන් අනාවරණයක් සිදු කළේ ය. අතීත රජවරුන්ගේ සටන් ජයග්‍රහණයේ රහස අංගම් පොර සටන් ශිල්පයේ බලය යැයි අවධාරණය කළ ඔහු කෝවිඩ් වැනි උන සන්නිපාතයක් බෝකරන උපායක් හෙළයන් සතුව තිබූ බව කීවේ මෙසේ ය. "අතීතයේ අපේ හමුදාවන් සටන් කරගෙන යද්දී සතුරු හමුදාව ප්‍රබල නම් අපේ බලැණි වලට හැකියාවක් තිබුණා විෂ වායුවක් නිෂ්පාදනය කරලා එම සතුරු කණ්ඩායම මෙල්ල කරන්නට. ඒ දේ කළේ ගුරුලා නයා, වවුලා, ආදී සතුන්ගේ විෂ අරගෙන වායුවක් හදලා සතුරන් සිටින දිශාවට පාකරලා යැවීමෙන්. එවිට ටික දිනකින් සතුරන්ගේ සාමාජිකයන් උදාසීන වෙනවා. ඒ අයට කැස්ස හෙම්බිරිස්සාව, උණ එහෙමත් හැදෙනවා. ඒක හරියට මේ කොරෝනා වසංගතය වගේමයි. කල් යන විට ඒ රෝග ලක්ෂණ අපේ සෙබළුන්ගෙන් මතු වෙනවා. එවිට අපි ප්‍රතිජීවක ඔසුව හදනවා. ඒ සඳහා භාවිතා කරන්නේ ගංජා, බිං කොහොඹ, මීපැණි වගේ දේවල්. ඒ වෙද ශාස්ත්‍රය අපේ පැරණි පුස්තකාල පොත්වල තිබෙනවා. ඒ පොත් කියවලා තමා මම මේ බෙහෙත හැදුවේ. මගේ බේත බටහිර එන්නත් වලට වඩා බලවත්. අපිට මේ වගේ විශාල දැනුමක් තිබුණා. ඒ දැනුම ගබඩා කරපු පුස්තකාල පොත් නැව් හතකින් එංගලන්තයට අරන් ගියා, යටත්විජිත කාලේ. ඒත් අපි ළඟ යම් ප්‍රමාණයක් දැනුම ඉතිරිවෙලා තිබෙනවා." යනුවෙනි.

වැදි පරපුර හා ඊට සම්බන්ධ මෙම ආදිවාසී පරපුර කුවේණියගෙන් පැවැත එන බව ප්‍රකට මතයයි. (රණසිංහ, 2009: iii) කුවේණි වර්තයට විජය රජුගෙන් සිදු වූ අප්‍රමාණ අසාධාරණකම් හා අවුල් වියවුල් වලින් පසු වුව ද ඇය එම පරපුරේ චිරත්වයට පත්ව තිබේ. ඇය හා පරපුර සතු දැනුම අනුරාධපුරය අවට ආදිවාසී ගම්මානවල ජනයා සතුව පැවත තිබේ. විශේෂයෙන් කුකුළුව හා වැලෑව ගම් ආශිතුව කුවන්නා ආරුඬ කරගත් ප්‍රාදේශීය නායිකාවන් වරින් වර බිහිව පරපුරේ ජනයාට නායකත්වය දුන් බව ජනප්‍රවාදයේ පවතී.

### කුකුළුවේ මාලි පුරාවත

ආදිවාසීන් කුවන්තා දේවිය හඳුන්වන්නේ “කුකුළාපොල කිරිඅම්මා” වශයෙනි. කුකුළුව ගම කුකුළෙකුගේ ශෛලමය පිළිරුවක් පැවැති අධිකාරී ඉතිහාසයක් සහිත ගමකි. යක්බ කොඩියේ කුකුළු රූපය ද මේ හා සම්බන්ධයක් දක්වයි. ඉංග්‍රීසි පාලන සමයේ දී එනම් 1800 ගණන්වල දී කුකුළුව ගමේ මාලි නමින් සිටි ප්‍රාදේශීය නායකාවක් ගැන සඳහන් වේ.

ඇය කුවේණියගේ වර්තය ආරෝපණය කරගෙන සිය ජනයාට නායකත්වය දුන් බවත් තම පරම්පරාව සතු දැනුම හා බලය රැකගැනීමට බාහිරින් ආ පිරිස සමඟ සටන් කළ බවත් සඳහන් වේ (වික්‍රම, 2021). මාලි සටන් කළ සමයේ තිබූ සමාජ පසුබිම තුළින් වර්තමානයේ ඇතිවී තිබෙන ආධ්‍යාපනික පරිහානිය එදා මාලි දුටු බව එම පුරාවතීන් පෙනේ. ඉරිදා ලංකාදීපය පෙන්වන එම අතීත සිද්ධියට අනුව මාලි සටන් කර ඇත්තේ සුදු ජාතිකයින්ටත්, උඩරට සිට රජරටට සංක්‍රමණය වන ජනතාවටත් විරුද්ධව ය. අධිරාජ්‍යවාදීන්ට එරෙහිව කැරලි ගැසූ ස්වදේශිකයින් එම අරගල පරාජයවීමෙන් පසු ඉංග්‍රීසි හමුදාවගේ අමාත්‍යාණික පළිගැනීම්වලින් බේරෙන්නට පවුල් පිටින් පලා ආවේ නුවරකලාවියට ය. ඒ පැමිණෙන විට ඔවුන්ට වනගතව සැඟව ජීවත් වන්නට සුදුසු පරිසරයක් අවශ්‍ය විය. ඒ වන වට ස්වදේශිකයින් හැටියට යක්ෂ ගෝත්‍රයට අයත් පිරිස් නගරයෙන් එපිට පිටිසර ගම්මාන වල වැව් ආශ්‍රිතව ජීවත්වූහ. එවිට රජදරුවන් සැදූ පුරාණ වැව් අබලන්ව තිබූ අතර ඉන් යම් ප්‍රමාණයක් කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා මෙම ආදිවාසී පිරිස් විසින් භාවිතයට ගෙන තිබුණි. එහෙත් එම වැව්වල පාලනය, වාරිත වාරිත ඉටුකිරීම හා ඉඩම් හිමිකම ඇතුළු අයිතීන් පැවැතියේ එම ගම්මානවල ප්‍රධානීන් ට ය. නුවර කලාවියේ පලාතය පැවතියේ නුවරවැවේ මහ වන්නියාර් අතුළු යක්බ පරපුරේ නායකයන් අතේ ය (කරුණානන්ද, 2001:5). ආගන්තුක පිරිසට නවාතැන් පමණක් නොව ජීවනෝපාය ඇරඹීමට තමන් සතු වැව් අමුණ පවා තැඟි කරන්නට ආදිවාසියෝ කටයුතු කළ හ. උඩරටින් සංක්‍රමණය වූ පිරිස ඉතා යටහත් පහත්ව ඔවුන්ගේ පිළිසරණ පැතු අතර ආදිවාසී ගම්වල පිරිස කාරුණිකව සියලු සත්කාර හා ආරක්ෂාව සැලසූහ.

මෙම පිරිස යම් දවසක බලවත් වී තමන්ගේ අයිතීන් උදුරාගන්නා බවට මාලි අනාවැකියක් පලකර ඔවුන් ගම්වලට භාර නොගන්නා ලෙස ගම්වැසියන්ට උපදෙස් දී, තර්ජනාත්මක ප්‍රකාශ සිදු කළා ය. මාලි ආරෝපණය කරගත් පාරම්පරික බලයට එරෙහිව සුදු හමුදාවෝ ඇයව ලුහුබැන්ද හ. ඒ අතර මාලිව වසඟයට ගන්නට ද සුදු නිලධාරියෙක් වැයම් කළේ ය. එහි දී සුදු නිලධාරීන්ට යටත්වීමට අකැමැතිවූ මාලි සිය අසු පිටින් ගොස් ප්‍රධානීන් හමුවේ අභිතව පෙනී සිටි බවත් ඇගේ දැනුම, ශිල්ප හා තර්කාන්විත බස් වහර භාවිතකර පාලකයින්ගේ අත්අඩංගුවෙන් නිදහස් වූ බවත් සඳහන් ය. ඇය උඩරටියන්ව හඳුන්වා දී ඇත්තේ ආක්‍රමණිකයින් ලෙස ය. පසු කාලයේ දී ඇය කී අනාවැකිය එලෙස ම සිදුව තිබේ.



වන්නියේ ගම්වල බලය පරිහානියට

ආචාර්ය එම්. යූ. ඒ. තෙන්නකෝන් මහතා ජනශ්‍රැති අධ්‍යයනයෙන් රඹුුව ප්‍රදේශයේ කරන ලද පර්යේෂණයකින් ආදිවාසී ගම්මාන වල පසුබෑම මනාව පිළිබිඹු කරයි. කපිරිග්ගම වැව ප්‍රතිසංස්කරණයේ දී සිදු වූ බිලි පූජාවේ පුවත මෙහි සඳහන් කිරීම වටි (තෙන්නකෝන්, 2001:125-131).

කාලයක් තිස්සේ වල් බිහිවියාම නිසා සිංහල රජ සමයේ බදින ලද අමරවිල නැමති ප්‍රධාන වැව මෝසම් වර්ෂාවට කැඩී යයි. රජරට රාජධානි පිරිහියාම නිසා බොහෝ ගම්මාන ජනගුණ්‍ය වුවත් අමරවිල ආශ්‍රිතව පවුල් කීපයක් ජීවත් වූහ. 1815 දී සුදු ජාතිකයින්ට එරෙහිව සටන්කර රාජ උදහසට ලක්වූ උඩරට පදිංචිකරුවන් පිරිසක් ද මේ ගමේ පැත්තක පදිංචියට ආහ. කැඩීගොස් ඇති අමරවිල වැවේ කඩවල බැඳීමට ජනයා උත්සාහ කළ හතර වතාවක්ම අසාර්ථක විය.

“වෙදකම හා නැකැත් බැලීම කළ පුද්ගලයෙක් ගමේ අලුතින් පදිංචියට ආ පිරිසේ නායකයා විය. කොතරම් බැන්දත් කැඩීයන වැව ගැන කලකිරීමෙන් සිටින නායකයා ඊට විසඳුමක් සෙව්වේ ය. එම විසඳුම දෙවියන්ගෙන් අසන්නට ඔහු තීරණය කළේ ය. වැවේ කුඹුක් ගසක් මුල පහනක් දැල්වූ නැකැත්කරු දෙවියන්ට හිනෙන් ඇවිත් එම විසඳුම කියන ලෙස අයැද වැකන්ද උඩ පාර හරහා මහ රැ තනියෙන් නිදා ගත්තේ ය. කළුපාට දැවැන්තයෙක් (අද්භූත වරිතයක්) මැදියම් රැ පැමිණ වැව තැනීමට අවසර දෙන බව කිවේ ය. ඒ සඳහා දැවැන්තයා කන්‍යා නරබිල්ලක් ඉල්ලාසිටිමින් තමා ගමන්කරන පාරේ නොනිදන්නැයි ද කියා නැකැතියාට පයින්ගසා අයින්ට තල්ලුකර ගියේ ය. පසුදා ඔහු විස්තරය සෙසු ගම්මුන්ට කිවේ ය. නර බිල්ල සොයාගැනීම අපහසුවීම නිසා පෙර පරිදිම ගම්මු වැව බැන්දහ. නැවතත් වැස්සට වැව කැඩී ගියේ ය. එනිසා අලුත් හා පරණ (ආදිවාසී) ගම්වාසී දෙපිරිස නැවත සාකච්ඡාවට ආහ. නරබිල්ල ආදිවාසීන්ගේ පැත්තෙන් දීමටත් ඊට හිලව්වට ගමේ වැඩි ඉඩම් ප්‍රමාණයක් දීමට හා වැව බදින්නටත් අලුත් පිරිස පරණ (ආදිවාසී) පිරිස හා ගිවිස ගත්හ.

නියමිත නැකත යෙදුණු දවසේ කුඩවලට පස් පුරවාගෙන ගම්මු වැව කැඩීගිය තැන කඩවලට ඉහළින් සිටියහ. වැද්දඹු කාන්තාවකගේ නර බිල්ලට ගැනෙන “කපිරි” නැමති දැරිය ද ඒ අසලට වී ආශාවෙන් බලා සිටියා ය. ඒ අවස්ථාවේ නැකැත්කරු අතැති සෙම්බුවක් කඩවල පහළට වැටීමට ඉඩහැරියේ ය. අනතුරුව ‘කපිරි... කපිරි’ කියා කෑගසා කපිරිට පහළට දිවගොස් එය රැගෙන ඒමට ගම්පතියා අණ කළේය. දැරිය ආශාවෙන් සෙම්බුව ගැනීමට කඩවල ඇතුළට ගියා ය. ඒ විට වැකන්ද උඩ සිටින පිරිසක් දැරිය උඩට පස් කුඩ අතහැර ඇය සමගම කඩවල ද වසාදැමූහ. ඒ දැක වේදනාවෙන් කෑගසන දැරියගේ මව ළය පැළී (හෘදයාබාධයෙන්) මියගියා ය. නැවත මෝසම් වැසි කොපමණ වැස්සත් බොහෝ කල්

යනතුරු වැව නම් නොකැඩුණි. ගම්මුත්ට ශාපකරමින් මිය ගිය කපිරිගේ මව උලලේනෙක් ව ඉපදුණු බව ගම්මු විශ්වාස කරති. බොහෝ කලක් යනතුරු ඒ ගමේ ගැබ්ණි මවුවරු උලලේන් හඬ ඇසුණ විට තැනිගෙන මියැදෙන්නට වූහ. අමරවිල කපිරිගේ ගම ලෙස අදත් 'කපිරිගේගම' නමින් හඳුන්වනු ලැබේ." යනුවෙන් එම පුරාවත ලියා තිබිණි.

**ආර්ථික පරිහානිය**

මෙලෙස මෙම ගම්මාන සියල්ල සතු ඉඩකඩම් උපක්‍රමශීලීව අන් අය අතට පත්වූ බව ගම්වැසියෝ කියති. වැලැව හා කුකුලැව ගම්වල වැසියන් පවසන්නේ ජනයා කෘෂිකර්මාන්තයෙන් ජීවත් වුවත් මීට වසර 200කට පෙර ඔවුන්ගේ ජීවන ස්වභාවය වූයේ ජලාශ හෝ වැව් ඇති ස්ථාන වලින් සැතපුම් ගණනාවක් ඇතින් ඔවුන් තම වාසස්ථාන තනාගෙන සිටීම බවයි. එයට හේතුව වැව් අවට පරිසරය වල් අලින් ඇතුළු වන සතුන්ට නිදහසේ ගැවසිය හැකි පරිසර හිතකාමී ස්වභාවයෙන් පැවැතීමේ අවශ්‍යතාව ඔවුන් පිළිගත් නිසා ය. එහෙත් සංක්‍රමණය වූ පිරිස් වලට වැව් භාරදීමෙන් පසු එම අය සිදු කළේ වැව් අසබඩ ම පදිංචිවීම ය. ඒ අනුව පරිසර විනාශක් සිදුවූ අතර ආදිවාසීන් සතු වැව් අසබඩ ඉඩකඩම් සියල්ලම ආගන්තුකයින් අතට පත්විය. කල්යාමේ දී ආදිවාසීන් තමන් ජීවත් වූ ජලාශවලින් ඇත නිසරු ඉඩම්වල වගා කටයුතු ආදිය සිදුකර අසාර්ථකවීමෙන් ඔවුන්ගේ ආර්ථිකයන් පසුබැසිණි. තවත් කල් යන විට උඩැටියන් රජයේ තනතුරු, පොදු පහසුකම්, අධ්‍යාපන අවස්ථා හා නිලධාරීන්ගේ සහාය ලබාගෙන දියුණු වූ අතර ආදිවාසීන්ට ජීවත්වීම සඳහා උඩරට පිරිස් පදිංචි ගම්මාන වල කුලී වැඩට යාමට සිදු විය. ඒ අනුව එතෙක් පැවැති සමාජ ස්ථරයන්ගේ උඩු යටිකුරු වීමක් ද සිදු විය. කල් යත්ම ආදිවාසීන්ගේ ගම්වලින් කැමැත්ම, විවාහ වාරිතූ හා ඇසුර ආගන්තුක පිරිස ප්‍රතික්ෂේප කළ අතර පොදු සම්පත් භුක්ති විඳීමේ දී ද ආදිවාසීන් පහත්කොට සැලකූහ. ඒවා නොදැනුවත්කමට කරන ගැරහිලි අපහාස උපහාස යැයි සිතා ගණන් නොගෙන සිටීමට ආදිවාසියෝ නිහතමානී වූහ.

වර්තමානයේ කුකුලැව ගමෙහි බහුතරයක් දෙනා කුලී වැඩට පිට ගමවිවලට යති. පිරිමි බොහෝ විට නගරවල ඉදිකිරීම් කාර්මාන්තයට සම්බන්ධ වැඩපලවල නිරත වේ. තරුණ පිරිස ඇඟළුම් කම්හල් හා නගරයේ කඩසාප්පුවල වැඩට යති. මව්වරුන් යම් පිරිසක් විදේශගත ගෘහ සේවයේ යෙදේ. සත්ව පාලනය හා හේන් ගොවිතැන ආදියට යොමු වී සිටින පිරිසක් ද වේ. මේ නිසා ඇතැම් පාසල් දරුවන්ට දෙමාපියන්ගේ වැඩපලට උදව් කිරීමට හා බාල සහෝදර සහෝදරියන් බලාගැනීමට සිදුවන නිසා පාසල් යාමේ අවස්ථාවන් අහිමිව තිබේ. එනිසා දරුවන් පාසල් නොඑවීම මහත් ගැටලුවකි. පාසලේ ගුරුවරු මෙම දරු පිරිස කැඳවාගැනීමට මහත් පරිශ්‍රමයක් දරති (කරුණාරත්න, 2022). දරුවන් පාසල් එවීමේ අවශ්‍යතාවක් නැති ලෙස කටයුතු කරන දෙමාපියන් ද සිටින බව ගුරුවරුන් මෙන් ම රජයේ නිලධාරීහු ද කියති. මේ අතර ගමේ පාසලට දරුවන් නොඑවා වෙනත් ගම්වල පිහිටි පාසල්වලට දරුවන් යවන දෙමාපියන් ද වේ. පෙරපාසල් යැවීමේ දී ද කුකුලැවේ



පෙරපාසලට දරුවන් නොයවා අසල ගම්වලට යවන පිරිස් වේ. මෙම තත්ත්වය තුළ යම් උනන්දුවක් අති දෙමාපියන් හා සිසුන් පිරිස කුකුළුව පාසලට අහිමිවීම ද සිදුව තිබේ.

මුල් අවධියේ දී මැකිවිවාච ගමේ දරුවන් කුකුළුවේ පාසලට පැමිණියත් මැකිවිවාච කෙන්දකරගෙන මුදලිඳු රත්නායක විද්‍යාලය ආරම්භ කීමෙන් පසු මෙම තත්ත්වය ඇති වී තිබේ. මුදලිඳු රත්නායක විද්‍යාලය කුකුළුවේ වැසියන්ගේම සහායෙන් 1989 දී විවෘත කර තිබේ. කුකුළුවේ විද්‍යාලය වසාදමා වෙනත් ගමක පාසලකට ළමුන් යැවීමෙන් ඔවුන්ගේ පිරිහුණු ආකල්ප වෙනස්කළ හැකි බවට විශ්වාස කරන පිරිසක් ද ප්‍රදේශයේ වෙති. එහෙත් මේ හැම අදහසක් තුළින්ම තම ගම්මානය කොන්කිරීමේ වැයමක් අතීතයේ සිට පවතින බව කුකුළුවේ වැඩහිටි පිරිස පෙන්වා දෙති. ඔවුන් පවසන්නේ කුකුළුව විද්‍යාලයේ සම්පත් වැඩිකර අවට ගම්වල දරුවන් එම පාසලට ගෙන්වා ගැනීමෙන් ගම දියුණුකළ හැකි බවයි. එම කියමන ඔවුන් තහවුරු කරන්නේ 1951 ඇරඹි මෙම පාසලේ සියලු ගොඩනැගිලි ආදිය අබලන්ව තිබිය දී නැවත පංතිකාමර ශාලාවක් ඉදිවන්නේ 2016න් පසු වීම පාදක කරගෙන ය (වනසිංහ, 2016).

### ඉතිහාසයේ පාසල් ඉදිවීම

මෙම ගම්මානවල නව වැසියන් පවසන්නේ සිය ගම්මාන 52ම පාසල් පිහිටුවන විට වෙනත් ගමකට සම්බන්ධව ඒවා ඉදිකරගන්නට කටයුතු කර තිබෙන බවයි. ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථාන, ග්‍රාමීය රෝහල්, සමුපකාර අලෙවිසැල්, තැපැල් කන්තෝරු ආදී අති බහුතරයක් රජයේ ආයතන ස්ථානගත කර ඇත්තේ තම ගම්මාන වල නොව අලුතින් ආ පිරිස තමන්ගෙන් ලබාගෙන ආරම්භකළ ගම්මානවල බව ඔවුහු කියති. මේ නිසා පොදු පහසුකම් හා රාජ්‍ය සේවයේ වැඩි වාසිය අනෙක් පිරිසට හිමි වූ අතර තමන්ට දිගින් දිගටම පීඩනයක් එල්ලවූ බව ආදිවාසී ගම්මාන වැසියෝ පෙන්වා දෙති.

### පාරම්පරික දැනුම පැහැරගැනීම

යක්බයෝ ගෝත්‍රයක් ලෙස ආරක්ෂකයෝම වූ අතර මෙරට ඉතිහාසය පුරාම දක්ෂ සටන්කරුවෝ ද වූහ (කරුණාරත්න, 2011:209). විසිවන සියවස වන විටත් යක්බ පරපුරෙන් මෙම පිරිස් උරුමකරගෙන ආ දැනුම් සම්භාරයක් විය. ඒ අතර අංගම්, වෛද්‍ය ක්‍රම, කෙන් ක්‍රම, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර හා පුද්ගලයෙකු පුලේ කර නොතරතුරු සොයාගැනීමේ හැකියාව, භූත විද්‍යාවෙන් ලෙඩ සුවකිරීම, ශාන්තිකර්ම ආදිය ප්‍රකට ය. වැලැව, සියඹලාගස්වැව, මැදගම, කුකුළුව, කැබිතිගොල්ලුව කොට්ඨාසයේ කණුගහවැව, ආදී ගම්මානවල වර්තමානයේත් විශාල වශයෙන් දේවාල පවත්වාගන යාම සිදුවේ (අත්තනායක, 2019). එහෙත් එම ශාස්ත්‍රවල යම් පිරිහීමක් ඔස්සේ පවත්වාගන යාම නිසා ඒවා මිත්‍යා ඇදහිලි ලෙස ඇතැම් විට සමාජය පිළිගනී. එහෙත් පාරම්පරික වෛද්‍ය ක්‍රමවලින් ඉතිරි වූ සීමිත කොටස් තවදුරටත් ආරක්ෂාකරගැනීමේ අසීරුවක මේ පරම්පරාව සිටියි. යකුන් බැඳ වැඩ ගැනීම ආදී ශාස්ත්‍ර මිත්‍යා මත නොව මනෝකායෙන් වැඩ ගැනීමේ ශිල්පයක් බව මේ සම්බන්ධයෙන් දිගු

අධ්‍යයනයක නිරත රඹෑව ප්‍රදේශයේ ජනශ්‍රැති පර්යේෂකයෙකු වන සරත් මුණසිංහ මහතා පෙන්වා දෙයි. ඒ සඳහා යක්ඛ පරපුර සතුව යක්ඛ භාෂාවක් පැවැති ඇති බවත් එහි යම්යම් වචන යකැදුරන් ළඟ ශේෂව ඇති බවත් ඔහු පෙන්වා දෙයි. එම යක් බස මනෝකායන් අමතන විශ්ව භාෂාවක් බවත් මෙරටට අහිමි වූ ප්‍රබලම ඤාණ කෝෂයක් බවත් ඔහු පෙන්වා දෙයි.

මීට වසර පහකට පෙර සිදුවූ එක් සිද්ධියක් මෙහි පැතිකඩ රැසක් පෙන්වයි. වැලෑව ගම්මානයේ පුද්ගලයෙකු සතුව පාරම්පරිකව පැවැති රත කල්කය තැනීමේ වෛද්‍ය ක්‍රමය අසා අත්හදා බැලීමට කැඳවූ ගමේ පුද්ගලයෙක් උත්සාහගෙන තිබේ. කැඳවේ පුද්ගලයා තැහි හෝග රැගෙන අදාල වැඩිහිටි කෙනා බැහැදැකීමට ගොස් ඔහුට නම්බුනාම ගරුත්වය දී තකාබහ කර බොහෝ ලෙංගතුව රත කල්කය හදන හැටි අසාගත්තේ ය. එම වෛදකමේ ඇති රත කල්ක මාත්‍රාව පළාතම පිළිගත් ඉහළ ප්‍රමිතියක පවතින නිසා එය ආරක්ෂා කරගැනීමේ මාර්ගයක් ලෙස ද මෙම ඉල්ලීමකර තිබේ. පැමිණි පුද්ගලයා ගැන අනුකම්පා කළ වෛද මහතා ඔහුට ඔසු මාත්‍රාව පමණක් නොව සිය පුස් කොළ පොත් ද භාරදී ඇත්තේ ලියා අවසන් වූ වහාම ආපසු භාර දෙන ලෙස පොරොන්දුවටයි. එය කියවා ලිවීමට කල් යන බව කියමින් කැඳවේ පුද්ගලයා බොහෝ කල්ගත්තේ ය. ඒ අතර ඔහු ද රත කල්කය තනා පරීක්ෂා කිරීමෙන් එහි උසස් ප්‍රතිඵල රෝගී දරුවන්ට ලබාදුන්නේ ය. මේ අතර පුස්කොළ පොත් ලබාදුන් වෛද පියා මිය ගියේ ය. එහෙත් පුස්කොළ පිටපත්කර අවසන් වූ වහාම ලබාදෙන බවට අලුත් වෛද තැන පරණ වෛද තැනගේ පුතාට පොරොන්දු විය. ඒ අතර ඒ වෛද පියා ද මියගියේ ය. තවත් ටික කලක් යනවිට එය ලබානොදෙන බවට අලුත් වෛද පුත්‍රයා ප්‍රකාශකර සිටියේ ය.

මේ අකාරයට ඉතිහාසය පුරාම සිය වෛද පොත් පත් අහිමිවී ගිය බව ආදිවාසී ගැමියෝ කියති. තවත් සමහර පවුල්වල ඊළඟ පරම්පරාවල් වල අය වෛදකම් අත්හැරීම නිසාත් පිට පවුල්වල අයට එය පැවරීමට අකැමැති නිසාත් පාරම්පරික වෛද්‍ය දැනුම වියැකී ගොස් තිබේ. කුකුලෑව ගමෙන් වෙනත් පරම්පරාවකින් විවාහ වූ පුද්ගලයෙකු පුස්කොළ පොත් එකතු කරගෙන ගොස් විකුණූ බව වාර්තා වේ.

### කුකුලෑව පාසල

සමස්ත රජරට ප්‍රදේශයම අති දුෂ්කරතාවයෙන් පිරුණු සමයක එනම් 1951 වසර මුල දී කුකුලෑව දීඝාභය විද්‍යාලය එම ගම්වාසීන් විසින්ම ආරම්භකර තිබේ. එම ගම්මානයේම පදිංචිකාරිණියක් විදුහල්පති ලෙස පත්කර ජනතාව මුදල් එකතුකර වැටුපක් ගෙවා ඇතත් වසරක් ගෙවෙන්නටත් පෙර පාසල රජයට පවරාගෙන (1951-11-06) අලුතින් විදුහල්පති වරයෙක් ලබාදී තිබේ. පාසල ආරම්භයේ ළමුන් 35 දෙනෙකු සිටි අතර අඩ සියවසක් තිස්සේ එය 1-11 ශ්‍රේණි පාසලක් ලෙස සෙමෙන් වර්ධනයවී තිබේ. විදුහල්පති ධුරය නිරන්තරයෙන්

ම දරා ඇත්තේ අවට ගම්මානයක පදිංචි කෙනෙකි. මෙම පාසලෙන්ම අධ්‍යාපනය ලැබූ ගමේ ශිෂ්‍යාවක පාසලේ ගුරුවරියක් බවට පත්වන්නේ අවුරුදු 66 කට පසුව ය. 2016 විද්‍යාපීඨ ගුරු පත්වීමක් ලබන ඇය කුකුලුව ගමේම පදිංචි ඩබ්ලිව්. එම්. ප්‍රියදර්ශනී මහත්මියයි. ඇගෙන් පසු උපාධිධාරිනියක් ලෙස එම පවුලේම ඩබ්ලිව්. එන් මධුෂානී මහත්මිය එම විදුහලේ පත්වීම ලබා සේවය කරයි.

ගතවූ 51 වසර පුරාම මෙම පාසලට ගුරු හිඟය හා භෞතික සම්පත් හිඟය දැඩි ලෙස බලපා තිබේ. මෙම තත්ත්වයේ බලපෑම නිසා ගමෙන් උගතුන් හෝ රජයේ සේවකයින් බිහිවීමක් සිදුව නොතිබේ. අංක 203 වසමේ ග්‍රාම නිලධාරී පැහැසරා හේරත් මහත්මියගේ වාර්තාවන්ට අනුව දැනට කුකුලුව ගමෙන් වාර්තාවී ඇත්තේ එක් උපාධිධාරියෙක් පමණකි. කුකුලුව ගමට යාව ඇති මෙම පාසලට පැමිණෙන සිසුන් සිටින ශ්‍රේණි ගමක් වන සමාධිගම 80 දසකයේ උදාගමක් ලෙස සංවර්ධනය කරන ලද්දක් වන නමුත් ගම් දෙකකම එකම තත්ත්වයේ පවතී. කුකුලුවේ පවුල් 478ක් වන අතර සමාධිගම පවුල් 100කට ආසන්නය. 300කට ආසන්න සමස්ත ළමුන් පිරිසක් ද සාමාන්‍ය පෙළ අපේක්ෂකයින් 20ක් පමණ ද ලබාදෙන ප්‍රතිඵලය වන්නේ සිව් දෙනකු පමණ උසස් පෙළ හැදෑරීමට සුදුසුකම් ලැබීම ය. එම සිව් දෙනාගෙන් සරසවි වරම් ලැබීමේ අවස්ථාවක් වාර්තා නොවේ.

කුකුලුවේ රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු පිරිස වශයෙන් මැත දී ආරක්ෂක අංශවලට බැඳුණු 70ක පමණ පිරිසක් සිටිති. ඊට අමතරව වෙනත් ගම්මානවලින් විවාහපත් රැකියා කරන යම් පිරිසක් ද වෙසෙයි. එහෙත් ගමේ ආර්ථික තත්ත්වය නැංවීම අතිශය බැරෑරුම් කාර්යයක් බව රජයේ නිලධාරීහු කියති. අති බහුතරයක් දෙනා එදිනෙදා කුළී වැඩවල නිරත වෙති. මම පිරිස් එදිනෙකා උපයාගන්නා දේ පරිභෝජනය හැරුණුවිට ආයෝජනයක් සඳහා හෝ දරුවන්ට ඉගැන්වීම සඳහා තම ආදායම නොයොදවන බව ග්‍රාම නිලධාරීන් පෙන්වාදෙයි. බොහෝ දෙනෙක් තවමත් කටුමැටි බිත්ති සහිත නිවාසවල ජීවත්වීමට සිතති. එයට හේතුව රජයේ හා වෙනත් සංවිධානවල ආධාර ලැබීමට අවස්ථාව සලසාගැනීම ය. සමෘද්ධි ආධාර ලබන පවුල් සංඛ්‍යාව 130ක් පමණ වේ. කුළී වැඩට අමතරව සත්ව පාලනය සහ ගොවිත්තැන් සඳහා යොමු වූ පිරිසක් සිටිති.

ආදිවාසීන්ගෙන් පැවත එන ගම්මාන බහුතරයක පාසල් ස්ථාපිත කිරීමේ දී පරිපාලන අංශ අනුගමනය කළ ක්‍රමවේද මෙයට ප්‍රධාන හේතුවක් බව පෙනීයයි. වැලැව ගම්මානයේ පාසල නම්කර ඇත්තේ සියඹලාගස්වැව-වැලැව විද්‍යාලය ලෙස ය. සියඹලාගස්වැව ආදිවාසී පිරිසට අයිති ගමක් නොවේ. එම පාසල පිහිටියේ වැලැවේ නමුත් නම යොදා ඇත්තේ සියඹලාගස්වැවට අයත්වන ආකාරයට යි. රඹුව අධ්‍යාපන කොට්ඨාසයේම ඇති මැදගම විද්‍යාලයට නම තබා ඇත්තේ ද මැදගම විද්‍යාලය ලෙස නොව “සියඹලාගස්වැව-මැදගම” විද්‍යාලය ලෙසිනි. එහි ද අල්ලපු ගමේ නම සියඹලාගස්වැව ය. යාබද ගමට නිලධාරීන් ප්‍රමුඛත්වය ලබා දී තිබේ.

ඒ හැර මෙ අධ්‍යයනයට හසු වූ කැබිනිගොල්ලුව කොට්ඨාසයේ පාඨග්‍රන්ථ, අනුරාධපුර කොට්ඨාසයේ වන්නි පලුගස්වැව ආදී විද්‍යාලයන් පොදු පහසුකම් හා ගුරුවරුන් නොමැතිව මෙම තත්ත්වයේම පවතින බව තහවුරු ය. වැලැව විද්‍යාලයෙන් පසු ඉහළ ශ්‍රේණිවලට කැඳව විද්‍යාලයට සිසුන් ඇතුළත්වන අතර කැඳව විද්‍යාලයට සිසුන් පැමිණෙන ගල්කන්දේගම, බාලහොඳවැව, තරණගොල්ලුව හා සියඹලාගස්වැව ගම්මාන අතුරින් ඉහළ ප්‍රතිඵල පෙන්වන්නේ වැලැව ගමෙන් යන දරුවන් ය. ඒ අනුව පාසල් පරිපාලනයේ දෝෂයක් මෙම ගම්මානවල පසුබෑමට බලපා ඇති බව වැලැව ගම්මාසින්ගේ අදහස වේ.

**කුකුලුව දිසාහය විද්‍යාලයේ විභාග ප්‍රතිඵල**

කුකුලුව දිසාහය විද්‍යාලයේ වසර 70ක ඉතිහාසයේ එකම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවක්වත් මේ වනතුරුත් 5 ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගය සමත්ව නොමැත. අ. පො. ස. සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයේ ප්‍රතිඵල අනුව ගණිතය, විද්‍යාව හා ඉංග්‍රීසි විෂයන්ගේ ප්‍රතිඵල ද ඇත්තේ ඉතා පහළ ය. ඇතැම් වර්ෂවල දී ඉංග්‍රීසි හා ගණිතයෙන් එක් අයෙකුත් සමත්ව නොමැත. 2003 වර්ෂයේ සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට මුණ දුන් සිසුන් 18 දෙනාගෙන් එක් අයෙකුත් ඉංග්‍රීසි හෝ ගණිතය සමත් නැත. එවැනි උදාහරණ රාශියක් පසුගිය වසර තිහක පමණ ප්‍රතිඵල ලේඛණවලින් විද්‍යමාන වේ. එහි ප්‍රතිඵල ලේඛන කිහිපයක් මෙසේ උපුටා දැක්විය හැක.

1981 වර්ෂයේ අ.පො.ස (සා/පෙළ) ප්‍රතිඵල

විෂයය	පෙනීසිටි සංඛ්‍යාව	සාමාර්ථ සංඛ්‍යාව	සමත් ප්‍රතිශතය
සිංහල	14 /14	11/14	78%
ගණිතය	14 /14	0/14	00%
විද්‍යාව	14/14	5/14	35.7%
සෞඛ්‍යය	14/14	9/11	64%
ආගම	14/14	12/14	85.7%
සමාජ අධ්‍යයනය	14/14	6/14	43%
සෞන්දර්යය	12/14	0/12	00%
තාක්ෂණික විෂයය	14/14	09/14	64%

1994 වර්ෂයේ අ.පො.ස (සා/පෙළ) ප්‍රතිඵල

විෂයය	පෙනීසිටි සංඛ්‍යාව	සාමාර්ථ සංඛ්‍යාව	සමත් ප්‍රතිශතය
ආගම	27 /31	16/27	55.5%
භාෂාව හා සාහිත්‍යය	27 /31	16/27	59 %
ඉංග්‍රීසි	27 /31	00/23	00 %
විද්‍යාව	27 /31	02/27	74 %
ගණිතය	27 /31	01/27	04 %
ඉතිහාසය	27 /31	11/27	41 %
සෞන්දර්යය	27 /31	01/27	04 %
තාක්ෂණික විෂයය	27 /31	17/27	63 %

2014 වර්ෂයේ සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට පෙනීසිටි 17 දෙනෙකු අතුරින් එක් අයෙකු ඉංග්‍රීසි සමත්වන අතර පස්දෙනෙකු ගණිතය සමත්වේ. එවර පාරොන්දුව මත උසස් පෙළ හැදෑරිය හැකි තිදෙනෙකු ද වන අතර අට දෙනෙක් උසස් පෙළ හැදෑරීමට සුදුසුකම් ලැබූහ. මෙම පාසල් ඉතිහාසයේ ඉහළම ප්‍රතිඵලයක් පෙන්වන්නේ 2017 වසරේයි. එම වසරේ විභාගයට පෙනීසිටින සිසුන් 34 දෙනාගෙන් එක් අයෙක් පමණක් ඉංග්‍රීසි භාෂාවට එස් සාමාර්ථයක් ලැබුවේ ය. ඉන් සිංහල හා ආගම සමත් වන්නේ අඩකටත් අඩු සංඛ්‍යාවකි. 2020 වර්ෂයේ සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට පෙනීසිටි 19 දෙනාගෙන් සමත්ව ඇත්තේ තිදෙනකි. ඉතිරි සියලු දෙනා ගණිතයෙන් අසමත් ය.

2015 වසර වන විට ගල්ලේබද්දණුවැව අධ්‍යාපන කලාපයට අයත් පාසල් 43න් ගණිතය හා පළමු භාෂාව ඇතුළුව විෂයන් 6යි සම්බන්ධ 3කින් සමත් ප්‍රතිශතය අනුව කුකුලුව විද්‍යාලය ලබාගන්නේ 43 වන ස්ථානයයි. පහසුකම් අතින් හා දුෂ්කරතාව අතින් කුකුලුව ගමට වඩා අතිදුෂ්කර පාසල් ද මෙම ලැයිස්තුවේ ඉහළින් පවතී.

මෙම පාසලේ 5 ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යත්ව විභාග ලකුණ විශ්ලේෂණයන්ට අනුව කඩඉම් ලකුණ ඉක්මවීමට ඉතිහාසයේ මේ දක්වා එකම සිසුවෙකුටවත් නොහැකි විය. වැඩි පිරිසක් සිසුන් ලබාගෙන ඇත්තේ ලකුණු 100 සීමාවට පහළිනි. පසුගිය 2019 සහ 2020 ප්‍රතිඵල ඉහත දැක්වේ.

කුකුලුව ගමේ වර්තමාන අධ්‍යාපනය පිරිහීමට හේතු

- ජන කොට්ඨාසයක් ලෙස එම ගම්වැසියන් සතු අභිමානය නැතිව යාම
- අනෙක් ගම්මානවලින් කොන් කිරීම හා එල්ලකරන වර්ගවාදී පීඩනය
- නිලධාරීවාදය හා පොදු සම්පත් බෙදීමේ විසමතාවය



- පාසල් පරිපාලනයේ දුර්වලතා
- සමස්ත සමාජය හා සම්මිශ්‍රණය වීමේ අවමකම
- පාසල් ස්ථානගත කිරීමේ පිළිවෙතෙහි වරද
- ජනතාවගේ ආකල්ප සංවර්ධනය නොවීම
- සමාජයෙන් හිමිවිය යුතු අවස්ථාවන් අහිමිවීම
- අධ්‍යාපන පරිහානි වක්‍රයක් අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක වීම

වර්තමාන පාසලේ සිටින 23ක් වන ගුරු මණ්ඩලය ළමුන් පාසල් ගෙන්වා ගැනීම ඇතුළු සුබවාදී පියවරයන් රැසකට උරදී සිටීම හඳුණාගත හැක. නිවාඩු දිනවල මුදල් නොගෙවන අමතර පංති පැවැත්වීම, උපදේශන සේවා ලබාදීම, විවිධ සංවිධානවල ආධාර උපකාර ලබාදී දරුවන් දිරිගැන්වීම මෙන් ම පාසලේ භෞතික සම්පත් වර්ධනයට උනන්දුවීම ඒ තුළ දැකිය හැක (කරුණාරත්න, 2022). ඔවුන් තුළ ඉතිහාසයේ නොවූ ආකල්ප මය වෙනසක් අති බව නිරීක්ෂණයෙන් පැහැදිලි විය. එහෙත් එම උත්සාහයේ ප්‍රතිඵල දකින්නට තවත් බොහෝ කල් යන බව පිළිගැනීමට සිදුවේ.

### සමාලෝචනය

ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගයේ සිට පැවැතෙන දැනුම් සම්භාරයකට වඩාත් නැකම් කියන ආදිවාසී පරපුරින් පැවති එන ගම්මාන වලට ඓතිහාසිකව යම් අසාධාරණයක් සිදුව තිබේ. එක් අතකින් හෙළයා සතු අතීත දැනුමට සිදුවූ දේ හා ශේෂව ඇති දේ සොයාගත යුතුව තිබේ. කොතරම් පර්යේෂණ කළත් බටහිර ලෝකට තවමත් මනෝකාය ග්‍රහණය කරගැනීමේ දැනුමක් සොයාගැනීමට බැරිව පසුවන තත්ත්වයක් තුළ විශ්ව භාෂාවක් හා මනෝකායන්ගෙන් වැඩ ගැනීමේ ක්‍රමවේදයන් දැනසිටි ජාතියක් ලෙස අප ඒ දැනුම නැවත සොයාගත යුතුව ඇත. මේ පාරම්පරික ගම්මාන තුළ එම දැනුමේ අක්මුල් සැඟව තිබේ. විජය රජුගෙන් ඇරඹෙන ඉතිහාසයෙන් පසු දේශීය ඥාණය යටපත්වන අතර රාජධානි යුග රැසක් පසුකරමින් සිදුවන ශිෂ්ටාචාරයේ පිරිහීමත් අධිරාජ්‍යවාදී පාලන සමයන් නිසා දේශීය සංකල්ප හා දැනුමේ මූලයන් යටපත්ව ඇත. බටහිර අධ්‍යාපන හා වෛද්‍ය ක්‍රම නිසා තව දුරටත් එම පිරිහීම සිදුවේ. ඉදිරි පර්යේෂණ තුළින් හෙළයා සතු අතීත දැනුම, භාෂා ශාස්ත්‍රයන්, තාක්ෂණය, සමාජ සංවිධානය, ආධ්‍යාත්මික සංකල්ප හා මනෝකායන් අල්ලාගැනීම වැනි අතරා සන්නිවේදන ක්‍රමයන් අඛණ්ඩව ගවේශණය කළ යුතුව තිබේ.

අනෙක් අතින් වර්ගවාදය, සමාජ බෙදීම් හා පරතරයන් උත්සන්න කරමින් ගලා ආ මෙරට නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමය පොදු ප්‍රතිපත්තියකට අනුගත කළ යුතුව තිබේ. කුකුළුව ගම හා පාසල පෙන්වන්නේ මෙරට ක්‍රියාත්මකවන අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිවල අසමතුලිත, අසමාන හා අසාධාරණ තත්ත්වයේ හරස්කඩකි. මේ තුළ ඇත්තේ නිරායාශයෙන්

ගලාගිය සමාජ ප්‍රවාහයක් නොව බලය හා සම්බන්ධව ඇතිකළ පරතරයක් බව පෙනේ. විෂයන් නවයකට සීමාකළ ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනය දේශීය සංකල්ප මත පුළුල් ධාරාවක් බවට පත්කිරීම හා සාධාරණ ලෙස “සැමට අධ්‍යාපනය” යන්න ක්‍රියත්මක කළ යුතුව තිබේ. ඉතිහාසය විසින් කොන්කළ ගම්මාන නැවත තිරසාර සංවර්ධනයකට යොමුකිරීමට පුළුල් රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සැලකිසිය යුතුව තිබේ. ලෝකය හමුවේ අභිමානවත් ජාතියක් ලෙස මෙරට නැවත ඔසවා තැබිය හැක්කේ මේ ගම්මානවල සැඟව ඇති දැනුම ඉස්මතු කරගැනීමෙන් හා එම ජනයාට අභිමානය නැවත ලබාදීමෙනි.

### ස්තූතිය

මෙම තොරතුරු ගවේශණයේදී උපකාරී වූ කුකුලැව දීඝාභය විදුහලේ නියෝජ්‍ය විදුහල්පති ගාමිණි ජයසිංහ මහත්මාට, අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් ලෙකම් කාර්යාලයේ සැලසුම් අධ්‍යක්ෂ සුගත් නයානානන්ද මහත්මාට, මැකිවිවාච වසමේ ග්‍රාම නිලධාරීන් පැහැසරා හෙරත් මහත්මියට සහ රඹැව, කල්ලංචිය විද්‍යාලයේ උපගුරු සරත් මුණසිංහ මහත්මාට කෘතඥතාව පලකරමි.

### ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

කරුණානන්ද, උක්කුබණ්ඩා. (2001). *ත්‍රිතාන්‍යන් යටතේ උතුරු මැද පළාත 1900-1931*. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ. අංක 675. මරදාන පාර. කොළඹ.

කරුණාරත්න එම්. ඒ. (2015). *ශ්‍රී ලංකාවේ යක් හෙළ පරපුර හා අපේ ඓතිහාසික උරුමය*. අනුර ප්‍රින්ටර්ස්. අංක 246. නුවර පාර. කරුණෑගල.

කරුණාරත්න, ඩේවිඩ්. (2011). *එදා හෙළදිව : සිංහල අනුවාද*. සීමාසහිත ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම. 217. ඕල්කොට් මාවත. කොළඹ 11.

තෙන්නකෝන්, ආචාර්ය එම්. යූ. ඒ. (2001). *කොක්කට් මහගේ. ජෙනිකඩ ප්‍රකාශන භාරය හා මුද්‍රණ සරය*. 15/2 මිඩියල් පාර. රත්මලාන.

රණසිංහ, චන්ද්‍ර ශ්‍රී. (2009). *චැද්දේ පරිවර්ථන: ආස්ට් ප්‍රින්ටර් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ්*. 165, දේවානම් පියතිස්ස මාවත. කොළඹ 10.

Mayadunne, Nimalka Jayadewa. (2012). *Whites to Browns-A Recent History of Anuradhapura from What I've Heard, Seen and Read. (1900-2000)*, Sarasavi publishes 30, Stanley Thilakarathna Mavatha, Nugegoda.

**පුවත්පත් ලිපි**

අත්තනායක, ප්‍රහාන්. (2019). වල්ලි අම්මාගේ මඟුල් තිරයෙන් හැඩවුණු කුකුළුව දොවොල. මව්බිම. ප්‍රති 09 ඉරිදා.

ඔබේසේකර, මීරුධර්ම. (2013). ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන ධජ පනාක. සමන්ති පොත් ප්‍රකාශන. ජාඇළ.  
කරුණාරත්න, සුමේධ. (2022). කුකුළුවේ කැකුළුවලට ශිල්ප දෙන්න ගුරුවරු කුකුළා අරන් ගෙදරටම. අරුණ. ජනවාරි 31

තෙන්නකෝන්, නන්දන. (2012). මිසරයේ මිනිස්සු රාවණාට වදිති. මව්බිම. අප්‍රේල් 9 ඉරිදා.

වනසිංහ, අමීල ප්‍රහාන්. (2016). කහටගස්දිගිලිය කුකුළුවේ දිසාහය විදුහලේ ගුරුවරුන් හිඟයි; ප්‍රධාන ශාලාව අබලන්ග දිනමිණ ඔක්තෝබර් 11.

වික්‍රම, එස්. එම්. (2021). සුද්දන් සමඟ සටන් කළ කුකුළුවේ මාලි, ඉරිදා ලංකාදීප අගෝස්තු 21

**වෙබ් අඩවි**

Retrieved from: <https://si.wikipedia.org/wiki/යක්කයිනි>

Retrieved from: <https://www.life.lk/2021/05/10/sri-lankan-indigenous-tribe-facts/>

Retrieved from: <https://www.youtube.com/watch?v=iZpj4tnji2w>

Retrieved from: [http://medbox.iiab.me/kiwix/wikipedia\\_si\\_all\\_maxi\\_2019-04/A/ රාවණා\\_රජ](http://medbox.iiab.me/kiwix/wikipedia_si_all_maxi_2019-04/A/ රාවණා_රජ)

**සම්මුඛ සාකච්ඡා**

ජයසිංහ, ගාමිණි. (2022). නියෝජ්‍ය විදුහල්පති, දිසාහය විදුහල, කුකුළුව, පෙබරවාරි 13 දින.

මංගලිකා, ඩබ්ලිව්. පුෂ්පා. (2022). කුකුළුව, සීප්පුකුලම, පෙබරවාරි 12 දින.

විමලසිරි, ඩබ්ලිව්. (2022). කුකුළුව, සීප්පුකුලම, පෙබරවාරි 11 දින.

රණසිංහ, දේවිනද්‍ර ලක්සිරි. (2021). සාලියවැව, දෙසැම්බර් 10 දින.

කුමාරසිංහ, විජේපාල. (2022). පණ්ඩුලගම, අනුරාධපුර, ජනවාරි 3 වන දින.

මුණසිංහ, සරත්, (උපගුරු). (2022). වැලෑව, රඹෑව, ජනවාරි 25,26 සහ 30 දින.